

ЗНОВИТІ ШЛЯХ

**Громадсько-політична
газета
Полонського
району**

**Заснована
5 серпня 1921 року**

№83 (9274) ВІВТОРОК, 25 ЖОВТНЯ 2005 РОКУ

Ціна договірна

Я - СТУДЕНТКА!

Кілька місяців тому моє життя різко змінилось, змінилась і я сама. До того я була звичайною дівчиною, улюбленою донькою, простою школяркою. Зараз я така ж, як сотні дівчат на вулицях, так само люблю свою сім'ю і вважаю її найдорожчою, що в мене є, але... Але тепер я інша. Я - студентка.

Ось уже місяць я живу іншим життям, в якому кожен день - калейдоскоп подій. Нові знайомства, нові заняття, нові знання... Відчуваю себе, немовби в іншому світі, в якому кожен займається чимось потрібним, корисним або, принаймні, цікавим для себе та оточуючих.

Усе, що відбувається, настільки цікаве, нове, що хочеться досягнути його, встигнути зробити щось важливе, досягати вершин і ставити нові цілі.

Отож, не дивно, що мене зацікавило оголошення, яке повідомляло, що на нашому соціально-психологічному факультеті буде проводитись адаптаційний тренінг для всіх бажаючих першокурсників. Відразу вирішила взяти в ньому участь. Дочекалась потрібного дня і з хорошим передчуттям пішла до університету.

Правду кажучи, не до кінця уявляла, чим ми будемо там займатись, але налаштована я була оптимістично. Уже в аудиторії, де мав проходити тренінг, дізналася, що його учасниками будуть студенти-першокурсники, майбутні психологи, соціальні педагоги, менеджери. Відразу ж познайомилися і з нашими тренерами. Це були теж студенти, але третього та четвертого курсу.

Можливо, спочатку атмосфера

була дещо напруженою (все ж, ми майже чужі люди), але завдяки умілій побудові розмови (заслуга Віктора Кириченка та Олени Слободенюк - наших тренерів) ми почали жваво знайомитися, висловлювати власні думки з приводу важливих для кожного першокурсника проблем навчання і спілкування у вузі. Усе це проходило так легко і невимушено, що невдовзі ми й справді почали відчувати себе частинами спільного кола, в якому проходило наше заняття.

Ми обговорили велику кількість питань, зокрема про кредитно-модульну систему оцінювання знань, що запроваджена в усіх високорозвинених країнах, більше того, в найпрестижніших вузах світу, а також на нашому факультеті (це багато про що говорити).

Збігло чотири години спілкування, і наша зустріч завершилася. Усім було трішки сумно, тому що кожен із нас уже відчував себе повноцінним членом соціально-психологічного факультету Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Це лише один з тих яскравих епізодів, що мені дарує студентське життя. Але він підтверджує мою впевненість в тому, що я зробила правильний вибір, коли пов'язала своє найближче майбутнє з добрими, цікавими, високопрофесійними людьми, що працюють на цьому факультеті!

Марина ГРАМА,
студентка соціально-психологічного факультету Житомирського державного університету імені Івана Франка.